

Αθλητικός Σύλλογος Ηλεκτρούπολης

Πίσω στα χρόνια που οι λέξεις basketball, NBA, NCAA, lay up, slam dunk, ήταν άγνωστες λέξεις, η περιοχή μας (Αργυρούπολη, Σούρμενα, Τερψιθέα) βίωνε μια πρόκληση. Τα καλοκαίρια οργανώνονταν μπάσκετικά τουρνουά με την συμμετοχή ομάδων από τις γειτονίες της περιοχής και ομάδων στρατιωτών που υπηρετούσαν στην Αμερικανική βάση του Ελληνικού. Το καλοκαίρι του 1987, οι δικοί μας "παίκτες" μεγάλωσαν και κατάφεραν να πάρουν μέρος στο τουρνουά με το όνομα "**Ηλεκτρούπολη**", απέναντι σε αυτούς που χάζευαν τα προηγούμενα χρόνια από την εξέδρα, παρακαλώντας να κάνουν κάτι θεαματικό. Δίνοντας τον καλύτερό μας εαυτό και αποκομίζοντας μοναδικές εμπειρίες, στο τέλος της διοργάνωσης ωρίμασε στο μυαλό μας η ιδέα να κάνουμε αυτό το "σχήμα" μόνιμο.

Το να ιδρύσουμε τη δική μας ομάδα, ενθουσίασε όλους τους αθλούμενους στο γηπεδάκι της οδού Ηλεκτρούπολεως 3, από τον πιο μικρό μέχρι τους μεγαλύτερους. Έτσι άρχισαν τα δημιουργικά απογεύματα, που μετά από ένα - δύο "μονά", καθόμασταν στην εξέδρα και παίρναμε αποφάσεις για το πώς θα είναι το κάθε τι που αφορούσε την υλοποίηση του στόχου μας. Κάποιος πρότεινε μια ιδέα και μετά την φωνάζαμε στους υπόλοιπους, όπως: «θα αποκαλούμε την ομάδα Ασή ή Άση», όλοι έλεγαν την γνώμη τους και καταλήγαμε στην πιο δημοφιλή. Έτσι επιλέξαμε το χρώμα, τον τίτλο, το λογότυπο.

Χρειαζόμασταν όμως, να μάθουμε τι διαδικασία έπρεπε να ακολουθήσουμε για να γίνουν όλα σωστά και νόμιμα. Με την προτροπή του κυρίου Γεωργίου Γλυνού, ζητήσαμε ακρόαση από τον κύριο Γεώργιο Μαρκόπουλο, δικηγόρο και φίλο του αθλητισμού και των νέων, που έμενε στην γειτονιά μας. Εκείνος ακούγοντας την ιδέα μας προσφέρθηκε να μας κατατοπίσει, ποιές υπηρεσίες να επισκεφθούμε και ποιές ενέργειες να πραγματοποιήσουμε.

Ο Νίκος και η Μαρία (οι μεγαλύτεροι της παρέας) ανέλαβαν να "τρέξουν" τη διαδικασία. Αυτοί όμως που ήταν οι σημαντικότεροι συμμετέχοντες σε αυτό το "τρέξιμο", ήταν οι υπέροχοι πιτσιρικάδες μας. Αυτά τα νεαρότερα παιδιά που έρχονταν στο γήπεδο για να παίξουν μπάσκετ, τα ελάχιστα λεπτά που τους διαθέταμε το γήπεδο εμείς οι μεγαλύτεροι. Χωρίς τον ενθουσιασμό και την αφοσίωση τους, δεν θα είχε ολοκληρωθεί τίποτε. Παρότρυναν τους γονείς τους να υπογράψουν το έγγραφο για την ίδρυση του συλλόγου και άνοιξαν τους κουμπαράδες τους, για να προσφέρουν το πενηντάρικο που όλοι τσοντάραμε για να μπορέσουμε να πληρώσουμε ότι μας ζητήθηκε (παράβολα, αντίγραφα, νομικές υπηρεσίες).

Μετά την κατάθεση των δικαιολογητικών, μπήκαμε στο γήπεδο, καταγράψαμε συμμετοχές, χωρίσαμε ηλικίες, αναλάβουμε χρέη προπονητών και άρχισαν οι προπονήσεις. Ομαδικά, με σεβασμό και αγάπη μεταξύ μας, με συναίσθηση ευθύνης, νέοι άνθρωποι, παιδιά στην ουσία, στήσαμε την ομάδα της καρδιάς μας,

από τα παιδιά για τα παιδιά.

Υ. Γ. : Ο Νίκος Γλυνός ανέλαβε να διαπεραιώσει τα νομικά θέματα, η Μαρία Κωστελέτου ανέλαβε το δημιουργικό και την οργάνωση και ο Τάσος Ψαρράς φιλοτέχνησε το **Αλογάκι**.

Τιμής ένεκεν, μετά τις αρχαιρεσίες πρόεδρος του συλλόγου χρίστηκε ο Γεώργιος Μαρκόπουλος.

Αμέριστη ήταν η συμπαράσταση και η αρωγή γονιών και συγγενών αθλητών, που επέλεξαν να σταθούν δίπλα μας, σε αυτή τη μαγική διαδρομή.

Μαρία Κωστελέτου

Αναφορά στη εποχή, Σεπτέμβριος - Δεκέμβριος 1987